

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПАНЧЕВО, АВГУСТ 2000.
ГОДИНА XI БРОЈ 1451.



Савезни министар правде

ПЕТАР ЈОЈИЋ

ОДГОВОР
КАРЛИ ДЕЛ ПОНТЕ
самозваном тужиоцу злочиначког Хашког трибунала

ОДГОВОР КАРЛИ ДЕЛ ПОНТЕ

Самозваном тужиоцу злочиначког Хашког трибунала

У вези писма које сте ми упутили 26. априла 2000. године, обавештавам вас да су ми јасне ваше подмукле намере. На ваше бедно писмо одговарам из два разлога: за разлику од вас, ја међународном праву, посебно одговорности за међународна кривична дела, придајем дужну пажњу, а желим и да вам јасно покажем да постоје људи који се не продају за новац, не понижавају се гажењем науке коју су изучавали, верују у Бога и не кржаве руке животима невиних људи.

Тамница којом руководите, у којој сте се, као најгора курва, продали Американцима и у коју, користећи се и убиствима, силом довлачите невинне Србе, тзв. Хашки трибунал, нелегална је институција основана противно одредбама повеље Уједињених нација и међународном праву у целини. Такозвани Хашки трибунал основан је Резолуцијом Савета безбедности као његово помоћно тело и принудна мера, а главни заговарачи његовог оснивања биле су земље чланица НАТО, предвођене светским жандармима, Сједињеним Америчким Државама. Називају вас правником, па да вас, као правника са дугогодишњим искуством у кривичном правосуђу, подучим да се међународни кривични суд може оснивати једино на основу међународног уговора земља уговорница и да може да ради тек онда када се створи међународно кривично право (материјално и процесно) које ће тај суд примењивати.

Међутим, у односу на ваш тзв. Хашки трибунал, како у односу на материјално, тако и у односу на процесно кривично право, постоји

потпуна правна празнина, због чега о њему не могу да говорим на основу правних аргумената, па ћу у овом писму изнети и неке своје политичке ставове у односу на оснивање, организацију, рад и суштинске циљеве Трибунала и његову функцију. Ствари се морају упростити и до краја оголити да би се видела права истина коју, у односу на Трибунал и његов рад, и није тако тешко увидети.

Пре или касније и ви ћете морати да се суочите са истином, ваши поступци биће предмет истраге, а последњи део свог трулог живота провешћете иза решетака. Хашки трибунал је организација која проводи политику Сједињених Америчких Држава и земаља чланица НАТО-а. Он није никаква међународна правна институција, већ криминална организација састављена од плаћеника, шпијуна, хошптаплера, слуга Америке и НАТО-а, лица без морала која се у свом раду служе најпрљавијим методама.

Вама и осталима у Трибуналу циљ је да прикријете злочиначке акте лидера Сједињених Америчких Држава и земаља НАТО-а, чиме постајете њихови саучесници. Ви и ваша претходница можете да будете симбол проституције, узимате новац од муштерија и трудите се да урадите све што вам нареди, ма како то одвратно и неморално било, како би били задовољни. Није ни чудо ако се узме у обзир из којих држава долазите и какви морални критеријуми у њима владају.

Где радите "тужиоче"? У Хашком трибуналу?

Хашки трибунал је једна изопачена самозвана установа која нема никакве везе са међународним правом. Ванбрачна мајка овог



Карла Дел Понте

инквизиционог тела је Медлин Олбрајт, која је годинама загорчавала живот Србима и према њима чинила бројне злочине и геноцид. Сада сте јој се и ви придружили, сваког месеца примате прљави новац узимате српском крвљу.

Понашате се као мафијаш и искоришћавате невољу мог народа који сте утамничили, подстрекавали друге да га нападају, бездушно га бомбардовали, а сада му и судите. Нисте ви дошли да водите борбу за остваривање људских права, већ сте се прихватили нечасног целатског "посла", наравно за велике паре, а не искључујем и ваше болесне амбиције.

Знам сигурно да је Медлин Олбрајт, која је окрвавела руке до рамена убијајући мој народ, потрошила велике суме долара на Трибунал. Ви извршавате налоге Америке и НАТО-а, и дошли сте да за њих обавите најпрљавији посао, наравно све уз кржаве жртве нашег народа. Ниједан доказ немате да нисте плаћеник и слуга

Америке и НАТО-а. Са таквим моралним квалитетима ви и остали из тзв. Хашког трибунала не можете да представљате један прави суд. Напротив, ви сте кукавице и из чистог кукавичлука оптужујете и судите Србима.

Суђења пред тзв. Хашким трибуналом имају све карактеристике позоришне представе у којима тужилац и судије тога суда имају припремљене улоге и задатке, доносе пресуде унапред написане и представа суђења се завршава читањем осуђујућих пресуда, при чему не недостају ни позоришни костими - тоге у којима се као вампири појављујете на суђењу. Тзв. Хашки трибунал је српско судиште и понижавалиште.

Иако Трибунал то не заслужује, ипак ће се осврнути и на неке правне аспекте. Свима је позната чињеница, а поготову вама као тужиоцу, да Статут Трибунала садржи врло мало права, јер од 34 члана само неколико их се односи на право које Трибунал треба да примењује. Ни у једној савременој правној држави не може се замислити примена кривичног права уз потпуно одсуство његовог општег дела. Статут тзв. Хашког трибунала не прописује услове за кривичну одговорност, неурачунљивост, стварну и правну заблуду, умишљај и нехат, нужну одбрану и крајњу нужду, покушај кривичног дела, положај малолетника, итд.

Другим речима, не постоји ништа од онога што је неопходно за примену кривичног права и изрицање кривичних санкција. Оваква огромна правна празнина, односно одсуство елементарних правних норми, не може да се надомести нормама међународног хуманитарног права, јер се одредбе хуманитарног права не могу непосредно примењивати у циљу утврђивања личне кривичне одговорности. Наравно, вама и Трибуналу такво стање у потпуности одговара.

Као једини институт из општег дела кривичног међународног права, у Статут је унета тзв. командна одговорност, коју у пракси обилато користите. Сасвим је јасно из којих то разлога чините, јер користећи тај институт можете оптужити свако лице ако процените да је та оптужба за вас и ваш трибунал целисходна.

И у односу на правила поступка тзв. Хашког трибунала, имам

озбиљну примедбу пошто нигде у свету нема случаја да суд сам себи прописује правила за вођење поступка и начин доказивања деликта, а поготову да сам суд мења своја правила поступка увек када сматра да то треба учинити, из само њему познатих разлога. Колико је мени познато, тзв. Хашки трибунал је скоро двадесет пута мењао правила поступања и то са накнадним објављивањем, тако да и они који учествују у поступцима за те измене правила са знају накнадно по објављивању. Што се тиче практичне примене прописаних правила Трибунала, пракса коју спроводи тзв. Трибунал није забележена у међународном праву.

У пракси сте у више случајева користили преваре и намамљивање осумњичених, организовали отмице и киднаповања, прекомерну употребу физичке силе која је ишла чак и до физичке ликвидације при лишавању слободе (случај Симе Дрљаче, Драгана Гаговића и др.). Позвали сте у Беч, на међународни скуп о даљој судбини ентитета, начелника Генералштаба Војске Републике Српске, генерала Талића, и тамо га ухапсили. Ухапсили сте Славка Докмановића када је прихватио позив високог функционера Уједињених нација, Жака Клајна, и са пуним поверењем дошао на разговоре под окриљем Уједињених нација.

Као један од најбруталнијих начина хапшења истичем пример како сте организовали и наложили хапшење Момчила Крајишника, који је на разбојнички и бомбашки начин лишен слободе у породичној кући, усред ноћи, у присуству деце и својих родитеља. Небитно је да ли сте налог за бруталност издали ви или председници Сједињених Америчких Држава и Француске, Бил Клинтон и Жак Ширак, који су ово хапшење на хистеричан начин прославили и доживели. Каубојштину на француски начин приликом хапшења српских патриота, а посебно Момчила Крајишника, извеле су "галске јуначине" преко леђа српског народа.

Када сам већ поменуо хапшење господина Крајишника, осврнућу се укратко и на вашу оптужницу против њега. Она је склепана од претпоставки, без иједне речи о елементима бића кривичног дела. За свако кривично дело које се оптуженом ставља на терет морају

се у оптужници изнети елементи кривичног дела и чињенично стање, односно докази, тј. мора му се рећи шта је, када и где учинио. У оптужници нема ниједног прецизног датума, и ниједног прецизног доказа када је дело изршено. Због тога ваша оптужница изгледа као да су је писали Алија Изетбеговић или Фрањо Туђман, или сте је заједно са њима писали, бар тако произлази из њеног садржаја. Оптужница против Момчила Крајишника је памфлет из кога пламти мржња према Србима.

Оптужница мора да садржи све елементе, како се то и ради у свим цивилизованим земљама у свету, са развијеним правним системом. Мора да садржи датум извршења, опис догађај, ко је дело извршио и конкретну последицу. Ова оптужница је само парафразирање лажних навода сведока муслимана и Хрвата према једном од јунака српског народа. Читајући ову оптужницу, морам рећи да би њеном писцу и састављачу једино могао да поверим да буде руководилац стада оваца. Да се не бисте даље брукали, одмах повуците оптужницу, а господина Крајишника ослободите без одлагања.

Иза ваших поступака пружа се прљави траг еклатантних примера кршења не само међународног права, него и елементарних људских и моралних норми. За који новац својим потомцима, ако вас је неко икада хтео и ако их имате, остављате у наследство такву срамоту?

Највише оптужница подижете против припадника српске националности. Селективни сте и код утврђивања чињеница. По правилу, тужилац се ставља на страну муслимана и Хрвата, а сада и шиптарских терориста, а у најтежи положај као осумњичене тужилац доводи припаднике српске националности.

Нажалост, морам да истакнем да су се у потпуности обистиниле наше тврдње и уверења да је то Трибунал који је основан за суђење Србима. У прилог томе иду и следеће чињенице:

Присутна је изразита диспропорција приликом подизања оптужница, како по броју, тако и по функцијама оптужених. У Савезној Републици Југославији оптужени су највиши државни,

војни и политички функционери, само из разлога што су Срби, што воле своју државу и народ и што у жељи да одбране независност и суверенитет Савезне Републике Југославије нису дозволили њену окупацију.

Такав однос тзв. Хашки трибунал нема према Хрватима и муслиманима који су над припадницима српског народа учинили најтеже злочине, чак и злочин геноцида. Нико из највишег руководства хрватске и Муслиманско-Хрватске Федерације није оптужен за издавање наређења да се врше злочини, вероватно само зато што су у време разбијања СФРЈ, а и касније, били са непријатељима српског народа, Америком и целим НАТО-ом, веома кооперативни. У идентичним случајевима тужилац Хашког трибунала неједнако се односи и поступа при подизању оптужница руковођен чињеницом да ли су осумњичени Срби, муслимани или Хрвати.

Када у изузетним и ретким случајевима и подигнете оптужницу против несрба правна квалификација није иста као за Србе, већ је веома блага и служи само за обмањивање светске јавности. Чиме ви обмањујете своју савест, госпођо Карла Дел Понте? Навешћу смо један пример. Силовање Српкиња у логору Челебићи од муслимана, тужилац је оквалификовао као повреду обичаја ратовања а не као силовање, што иначе чини када је наводни извршилац Србин оптужујући га за злочин против човечности.

Овакво поступање тужиоца било је присутно од самог почетка рада Трибунала. Тако од првих 18 оптужница против осумњичених за наводне злочине са простора бивше СФРЈ, 17 оптужница се односи на Србе, а само једна на муслимане. Овај једини случај требало је да створи утисак да ће Трибунал имати иста мерила за све осумњичене. Тај покушај манипулације судством у политичке сврхе не можемо да прихватимо.

Ваша претходница је оптужила председника СРЈ Југославије за наводне злочине и то у моменту када су ваши налогодавци вршили најстрашније злочине над становништвом СР Југославије, а није се на тај корак одлучила у односу на

Алију Изетбеговића и Фрању Туђмана. Нисте оптужили ни Агима Чекуа, осведоченог злочинца, јер вам то, и да хоћете не би дозволили ваши налогодавци.

Овакав однос припадника одређених националности у броју оптужених ни у ком случају не одговара правом стању ствари. Далеко највеће жртве поднели су припадници српске националности.

Оптуживање људи који се налазе на највишим функцијама у Савезној Републици Југославији и Републици Србији, има за циљ да се разбије Савезна Република Југославија, да се разбије и распарча Република Србија и да се из састава СР Југославије и Републике Србије отцепи јужна српска покрајина, Косово и Метохија. Учествујете у остваривању злочиначког пројекта уништења српског народа и његовог националног бића.

Однос Хашког трибунала према Савезној Републици Југославији и српском народу очигледно представља најтежи облик дискриминације. Моје лично мишљење је да тиме Хашки трибунал грубо крши Конвенцију о уклањању свих облика расне дискриминације из 1965. године. Та Конвенција обухвата и ову врсту дискриминације коју врши тзв. Хашки трибунал, а пре свега његов тужилац, према Србима. Но, од такве криминалне организације, као што је Хашки трибунал, чији сте ви истакнути члан, могу се очекивати и горе ствари.

Подсетићу вас да су у историји свог народа и државе Срби много пута били суочавани са најтежим искушењима. Више пута је био угрожен и опстанак српске државе, иако она никада није водила освајачке ратове, већ се увек бранила од далеко јачег непријатеља. Српски народ је увек успевао да одбрани свој национални идентитет, слободу и суверенитет, подносећи огромне жртве. У оба светска рата борили смо се против освајача и светских целата, од којих неки данас учествују у финансирању вашег прљавог посла. Данас нашем народу остаје једино да брани своју слободу, част, независност и територијални суверенитет по сваку цену. Та праведна и оправдана борба је подржана од многих држава и

њихов број биће све већи.

Што се тиче сарадње на коју ме ви у вашем писму позивате, желим да истакнем да је моја земља доказала деценијама да је увек била за међународну сарадњу и учествовала у раду свих тела Организације уједињених нација, чији је била и оснивач. Исто тако, наша земља је била један од твораца покрета несврстаних земаља и бројних међународних организација. Моја земља је све време подржавала идеју за оснивање сталног међународног кривичног суда који би судио за сва међународна кривична дела која су учињена било где и од припадника било којег народа.

Једино се Сједињене Амреичке Државе противе оснивању таквог суда који би био надлежан и за њихове грађане. Ово је разумљиво, имајући у виду бројне злочине које су извршили политичари и припадници оружаних снага Сједињених Америчких Држава, почев од бацања атомских бомби на Хирошиму и Нагасаки, које су убиле стотине хиљада цивила, рата у Вијетнаму у оквиру којих су извршени ратни злочини и геноцид над вијетнамским народом, па до данашњих дана када је још у току агресија на Републику Ирак, у оквиру које се такође масовно и систематски убијају цивили. Због агресије на Ирак, у овој земљи је убијено и умрло услед недостатка лекова и хране око милион и по грађана, претежно деце.

Треба ли да вас подсећам на агресију на нашу земљу коју је извршио НАТО, предвођен Сједињеним Америчким Државама, у којој су им, за новац као и ви, помагале и неке државе које нису чланице НАТО-а, али желе да буду и покушавају да докажу зликовачку структуру своје власти, што је кључни услов за учлањење? Треба ли да вам укажем на последице те агресије?

Савезна Република Југославија је од првог дана агресије била изложена великим разарањима, убијању и рањавању цивила, незабележеним на тлу Европе од завршетка Другог светског рата. Даноноћним бомбардовањем, пре свега цивилних циљева, повређена су елементарна људска права целокупног становништва. Од 24. марта до 10. јуна 1999. године, извршено је на десетине хиљада напада авијације агресора, у који-

ма је погинуло више од две хиљаде, а рањено више десетина хиљада лица и причињена материјална штета која је процењена на преко сто милијарди долара.

Мета напада су, пре свега, били цивилни циљеви: стамбена насеља и породичне куће, болнице и здравствене установе, факултети, основне и средње школе, дечије установе, домови за збрињавање старих лица, фабрике и привредни објекти, библиотеке и музеји, туристички центри, национални паркови, културно-историјски споменици и верски објекти. На свим тим местима убијени су цивили, међу којима је највећи број деце, жена, старијих особа и немоћних лица.

Скоро двеста избеглица убијено је у бомбардовањима избегличких центара у којима су били смештени прогнани Срби из Хрватске и Босне и Херцеговине. Страдали су стари, немоћни и деца, чиме је на најсуровији начин окончан њихов трагични егзодус до кога је дошло разбијањем СФРЈ. Оштећено је око 80% колективних центара за смештај ових избеглица, а бомбардована је и зграда Комесаријата за избеглице Републике Србије у Београду. Бомбардовани су избеглички центри у Приштини, Нишу, Параћину, Гучеву код Лознице, Заблаћу код Ужица, Палићу код Суботице и др.

Као драстичан пример може се навести масакр над колоном албанских избеглица, углавном стараца, жена и деца, који је НАТО извршио 14. априла 1999. године, на путу Баковица - Призрен. Убијена су 82 лица, а 50 је тешко телесно повређено. Месец дана касније (13. маја 1999. године) извршен је још тежи злочин. У селу Коришак код Призрена бомбардована је колона албанских избеглица термовизуелним бомбама, које приликом експлозије развијају температуру од 2000Ц. Убијен је 81 цивил, док је 70 рањено. Међу убијеним је 10 беба и 26 деце старости до 15 година. Спаљена и угњенисана тела убијених и тешке патње од опекотина рањених, морале би бити страшна опомена за будућност човечанства.

Грубим кршењем свих норми међународног права, напади НАТО агресора били су усмерени на незаштићене грађане, што је

имало за последицу велики број убијених цивила, а циљ је такође био и застрашивање становништва. Пошто је списак убијених, нажалост, дугачак, наводим само неке примере:

- У злочиначком нападу НАТО авијације на центар рударског града Алексинца, извршеном 5. априла 1999. године, 10 цивила је убијено, а 49 повређено;

- У нападу на зграду Радио-телевизије Србије, који је извршен 23. априла 1999. године, убијено је 13 и повређено 19 лица; сурово су убијени на радним местима док су емитовали програм;

- Приликом бомбардовања Сурдулице, 27. априла 1999. године, учињен је још један у низу злочина против цивилног становништва. Убијено је 12, а повређено 10 грађана. Међу убијенима је и шесторо деце. У поновљеном нападу на Сурдулицу, извршеном 30. маја, смртносни пројектили погодили су Болницу за плућне болести и Геронтолошки центар. Убијено је 19, а повређено 38 старих и болесних лица;

- Масакр на цивилима учињен је и 1. маја када је пројектилима погођен аутобус пун путника на мосту који се налазио на путу Подујево-Приштина. Погинуло је 40 путника, док је 12 тешко повређено. Истог дана у бомбардовању Призрена и околине убијено је пет, и тешко рањено 32 цивила;

- На путу Пећ-Кула-Рожаје, 3. маја, НАТО агресори су ракетирани аутобус пун путника. Убијено је 17, а повређено 44 лица;

- У злочиначком нападу, извршеном 7. маја на центар Ниша, авиони НАТО-а изручили су два контејнера са 480 касетних бомби. Убили су 13, а ранили 29 грађана;

- НАТО авијација је 30. маја бомбардовала мост у Варварину, на реци Западна Морава, у време одржавања вашара у непосредној близини. Убијено је 11 и повређено 14 цивила;

- У варварском нападу на железнички мост у Грделичкој клисури, 12. априла, погођен је међународни воз на релацији Београд - Атина. Убијено је 11 цивила, међу којима и једно дете, док је 16 повређено;

- Од дејства разорних пројектила у Батајници, 17. априла, убијена је у својој кући, пред спавање, тро-

годишња девојчица Милица Ракић. Њена смрт је постала симбол страдања и патњи деце Југославије у овој бруталној агресији.

У нападима агресора уништено је и онеспособљено за становање више десетина хиљада стамбених објеката, тако да је велики број цивила остао без елементарних услова за живот. На тај начин изазвана је до сада најтежа хуманитарна катастрофа у овом делу Европе. Масовна разарања стамбених и других цивилних објеката и убијање недужних људи имали су за циљ изазивање страха и панике код становништва.

Употреба оружја забрањених међународним конвенцијама изазвала је посебно велике патње становништва. У великом броју случајева коришћене су касетне бомбе. Коришћена је и муниција са осиромашеним уранијумом. Познате су страховите тренутне и дуготрајне последице коришћења радиоактивне муниције, чија употреба представља злочин против човечности и међународног права.

Очигледна намера НАТО агресора била је да систематским разарањем привредних ресурса СР Југославије, уништавањем рафинерија, великих хемијских комплекса горива, привреде и водопривреде, колективно казни становништво наше земље и да изазове хуманитарну и еколошку катастрофу. Над нашом и суседним земљама, као и над целом Европом, надвила се опасност од еколошке катастрофе због сагоревања огромних количина високо-токсичних супстанци, као и паљења и сагоревања запаљивих материјала из бомбардованих и запаљених постројења хемијске и нафтне индустрије и складишта горива. Праве размере дугорочних тешких штетних последица по животну средину и обима угрожености здравља становништва СР Југославије, биће тек утврђене.

У нападу на цивилне циљеве, агресор је од почетка бомбардовања СР Југославије нападе усмерио на саобраћајне комуникације. До 10. јуна 1999. године извршено је 455 напада НАТО авијације на 179 саобраћајних комуникација, а уништена су и оштећена 82 друмска и железничка моста, 61 друмско-

путни правац, 22 железничке пруге и 14 аеродрома.

Поред монструозних злочина које су НАТО агресори учинили над цивилима у нашој земљи, бомбардовани су, уништавани и оштећени и бројни здравствени објекти и установе. Уништено је и теже оштећено 48 здравствених објеката и установа. Чак су и намерни циљеви агресора биле екипе хитне помоћи које су се након напада упутиле на места напада ради пружања неопходне медицинске помоћи цивилима. На пример, 1. маја, код села Лужана у општини Подујево, бомбардована је екипа хитне помоћи Дома здравља у Приштини, која се упутила да пружи медицинску помоћ тешко рањеним путницима ракетираниг аутобуса "Ниш-експреса". Том приликом рањена су три члана медицинске екипе, а санитарско возило је потпуно уништено.

Незапамћен злочин над болесницима и медицинским особљем учињен је 7. маја 1999. године, када су на центар Ниша бачена два контејнера са касатним бомбама. Један је пао испред Клинике за патологију Ургентног клиничког центра у Нишу, а други у близини амбуланте Дома здравља "12. фебруар". Разорним дејством касетних бомби, које су пале и на зграду Ректората нишког универзитета и на централну градску пијацу, убијено је 14 лица, а 28 је теже и лакше рањено.

Осим директног убијања и рањавања болесника и медицинског особља, агресор је свесно драстично погоршао здравствено стање већине болесника, а тиме изазвао и смрт многих од њих. Тако, на пример, несташица лекова, стално излагање страху и стресу, неспавање, поремећен ритам ноћи и дана, слабија исхрана, изазвали су патње инвалида, хендикепираних лица дистрофичара, психички оболелих и ретардираних лица. Живот је био угрожен и хроничним болесницима, нарочито оним са кардиоваскуларним проблемима, повишеним крвним притиском, асмастичарима и особама које болују од хроничних плућних болести.

У агресији НАТО на нашу земљу порушено је и оштећено преко 300 основних школа, преко 40 средњих и шест виших школа,

20 факултета, шест ученичких и студентских домова и преко 50 предшколских објеката. Вас то сигурно неће посебно узбудити, али разум сваког нормалног човека застаје пред чињеницом да су планери и стратеги најмоћније алијансе света на листу циљева који ће бити бомбардовани стављали и предшколске установе, основне и средње школе и универзитетске центре, чиме су постали злочинци најгоре врсте. И бруталној агресији на СР Југославију на мети се нашло и наше културно наслеђе и богата културна традиција оличена у бројним културно-историјским споменицима, чији настанак сеже дубоко у прошлост. Варварским нападима нанете су огромне штете нашим културно-историјским споменицима и манастирима. Уништено је, оштећено и угрожено преко 60 манастира и цркава и на хиљаде других споменика културе.

Доказе за дела против човечности, доказе који су потребни за подизање оптужнице против злочинаца имате у изјавама самих злочинаца, који знају да ви не смете да поступате по међународном праву и затражите њихово привођење. Уместо да као тужилац Хашког трибунала будете правични, непристрасни и независни и подигнете оптужнице против извршилаца ратних злочина и геноцида извршених у току агресије на Савезну Републику Југославију, ви прикривате те злочине и стављате у заштиту њихове извршиоце.

Због свега изнетог, ви себе декларисхете као нелегитимну и пристрасну институцију у рукама светских моћника на челу са Сједињеним Америчким Државама, који су растурањем претходне Југославије отпочели са креирањем само њима знаног новог светског поретка.

Као плаћеник - тужилац трибунала у Хагу не само да нисте покушали да предупредите акције НАТО-а, него још горе, не желите да против починилаца злочина покренете оптужнице. Без обзира на непостојање права по коме треба да поступа, тужилац не сме самовољно и без икаквог основа да подиже оптужницу против оних за које не постоје докази да су извршили кривична дела, а да не подиже оптужнице против оних

који су извршили злочине страховитих размера, које је веома лако доказати. Овакав тужилац мора да се стиди, јер не ради непристрасно и пажљиво, као што би то учинио сваки разуман, добар тужилац у датим околностима.

Прави тужилац се труди и има обавезу да се користи и примењује искључиво право и правду и да гарантује свима једнака права ако се нађу у ситуацији да треба да одговарају. Међутим, Луиз Арбур и Курва дел Понте, тужиоци тзв. Хашког трибунала, радили су управо супротно и својим непосредним радом постали извршиоци тешког злочина према припадницима српске националности.

Моја земља свакодневно сарађује, на основу закључених међународних уговора, са већином земаља у свету и у области међународне кривично-правне помоћи, што наравно подразумева оне облике сарадње предвиђене нашим Уставом и позитивним законодавством.

Да бих стекао пуно поверење у правичан рад Трибунала, његову високу стручност и високу моралност, непристрасност и независност и да би моја земља према тој институцији имали други однос, од вас тражим да предузмете следеће мере:

1. Преиспитате све до сада подигнуте оптужнице и да у свим случајевима где не постоји довољно основа за поступање по истима, оптужнице одмах повучете;

2. Да против Била Клинтона, Тони Блера, Герхарда Шредера, Жака Ширака, Хавијера Солане, Весли Кларка, Медлин Олбрајт, Ибера Ведрина, Јозефа Фишера, Робина Кука, Џорџа Робертсона, Рудолфа Шарпинга и осталих саизвршилаца злочина, подигнете оптужнице за злочине против мира, ратне злочине, злочине против човечности и злочин геноцида.

Извршењем ових дела они су лишени живота преко две и по хиљаде становника Савезне Републике Југославије, нанели тешке душевне и телесне патње великом делу становништва Савезне Републике Југославије, нанели огромна разарања Савезној Републици Југославији, причинивши материјалну штету од преко сто милијарди долара, нарочито уништавајући цивилне објекте (здравствене, школске

установе, привредне објекте, мостове и саобраћајнице, станове и куће, топлане и најзначајније објекте привреде).

Они су:

1. Искористили НАТО за војну агресију и окупацију дела Савезне Републике Југославије;

2. Убијали и наносили тешке телесне повреде и душевне патње незаштићеном становништву целе Југославије;

3. Планирали, најављивали и извршили нападе у жељи да убију председника Савезне Републике Југославије и друге водеће личности Владе и поједине цивиле;

4. Уништили и оштетили привредне, друштвене, културне, медицинске, дипломатске, верске институције на територији целе Југославије;

6. Бомбардовали и тешко разарали објекте који садрже опасне супстанце и отрове (хемијска индустрија и рафинерије);

7. Користили осиромашени уранијум, касетне бомбе и остало забрањено оружје и тешко угрозили животну средину;

8. Уништили миротворачку улогу Уједињених нација, као и мир и стабилност на Балкану.

Тиме су испољили намеру да дугорочно установе војну окупацију стратешких делова Југославије уз помоћ НАТО снага, те да врше разне видове експлоатације у односу на народ Савезне Републике Југославије и њена природна богатства.

Ваш конкретни захтев изнет у вашем писму, ако се има у виду права природа Трибунала и оно што сте до сада урадили, представља дрскост и ароганицу. Према важећем Уставу Савезне Републике Југославије и Закона о кривичном поступку, наравно да не можемо удовољити вашем тражењу, јер нема правног основа за поступање по вашој замолници. У оваквим случајевима, према нашем законодавству, у оквиру међународне правне помоћи, наша земља поступа само у оквиру закључених двостраних уговора између наше земље и других држава. Желим да вас упознам да се саслушања сведока једино могу реализовати у кривичном поступку пред надлежним кривичним судом у Југославији, како је то прописано у нашем националном праву.

Пре него што сте одлучили да ми се обратите, ваши сарадници су могли да вас са овим упознају, ако вам тои већ није било познато. Ако желите да са нама имате било какве контакте, потребно је да се понашате у складу са нашим правом које је, као што је познато, на нивоу европских земаља, а не да се поуздајете у неки тзв. статут тзв. Трибунала или у нека његова називи правила поступања. Чуди ме да нисте прко мене позвали и министра одбране Савезне Републике Југославије, генерала армије Драгољуба Ојданића, пошто чујем да се ових дана веома интересујете за његово здравље, као и његову посету великој и пријатељској нам Русији. Истичем да сте пропустили изузетну прилику да се са њима сретнете у неком од московских хотела, тим пре што се ради о једној великој људини и кршном Златиборцу, па сте тако могли без проблема измирити рачуне, јер и то, између осталог, спада у ваше занимање. Међутим, морам да вам кажем да и поред тога што сте "на гласу", наш министар одбране, господин Драгољуб Ојданић, има србијански, а не изопачени укус.

Ви не знате да је у природи међународне правне сарадње и пружања кривично-правне помоћи добровољност држава уговорница и њихово међусобно поверење, а не диктат претње, силе и ултиматума ради остваривања политичких и других циљева и интереса великих сила, а пре свега Америке и земаља чланица НАТО-а, које желе сарадњу само језиком силе. Због свега овога, Савезна Република Југославије не прихвата да Савет безбедности (поготову када је он злоупотребљен) својим политичким одлукама регулише област сарадње државе у области међународне сарадње и помоћи у кривичним стварима.

Сваки држављанин СР Југославије има право да му суди надлежан суд у нашој држави, у складу са одредбама нашег позитивног кривичног законодавства. Ми због тога имамо правну и моралну обавезу да заштитимо наше грађане да им се не би судило у страној држави од стране нелегалног и ненадлежног органа и без писаног кривичног права. Никада нећемо изручити ниједног нашег држављанина, нити ћемо га пре-

пустити на милост и немилост једном нелегалном инструментализованом органу као што је тзв. Хашки трибунал.

Екстрадиција држављана Савезне Републике Југославије, по нашем Уставу и позитивном законодавству, није дозвољена, што је случај и у свим европским државама, а надам се да вам је ово, ако сте заиста и правник, добро познато. Да ли држављанин Швајцарске или Немачке, или пак неке друге европске земље, чији су плаћеници учествовали у грађанском рату у бившој Југославији и починили злочине према припадницима српске националности, може бити изручен Хашком трибуналу? Када европске земље своје псе рата буду испоручиле Хашком трибуналу, то може бити повод да се о овом питању разговара.

Према мом сазнању, тзв. Хашки трибунал располаже, а ви као тужилац имате сву документацију о свим догађајима и злочинима, као и геноциду који је почињен према припадницима српске националности. Мада то нема неке нарочите сврхе, јер знам да вас то не интересује, користим ову прилику да вас подсетим о којим злочинима је реч: намерно убијање цивила, нехумано убијање ухапшених и ратних заробљеника, нехумано поступање са цивилима, нехумано поступање са ухапшеним и ратним заробљеницима, намерно убијање и нехумано поступање са рањеницима и болесницима, узимање талаца и стварање логора, разарање цивилних објеката без војне потребе, рушење богомоља, гробља, културних и историјских споменика, етничко чишћење, насиље над женама српске националности.

Све ово чињено је систематски, плански и смишљено да се протерају Срби из својих српских земаља, Републике Српске Крајине, Републике Српске и Муслиманско-Хрватске Федерације, чиме је извршено етничко чишћење, па је тако преко милион Срба протерано и налази се у Савезној Републици Југославији.

Споменућу овом приликом само нека места и локације где су почињени најтежи злочини: прогон и етничко чишћење српског народа из Западне Славоније (операција "бљесак"), извршени злочини за време тзв. операције

“олуја”, у којим акцијама је војска Републике Хрватске користила и своју авијацију бомбардујући на стотине хиљада Срба, у колонима који су бежали пред усташким злочинцима. У тим акцијама је убијено и нестало више хиљада Срба, а протерани су скоро сви Срби са своје земље на којој су живели више од седам векова.

Такође, мислим да сте упознати и да располажете релевантним доказима и о другим бројним злочинима који су извршени према Србима у Хрватској (као на пример на простору Медачког џепа, Госпића, Пакрачке пољане, логору “Лора” у Сплиту итд.).

Као примере о извршеним злочинима и геноциду према српском народу на територији бивше БиХ, наводим следеће локације: Сарајево (Казани и др.) и околнина, на подручју целе Босанске посавине, Метковић, Коњиц, затим злочини у Брадини и Братунцу, Дувну, на целом подручју Босанске посавине, злочини према Србима у општини Горажде, геноцид над Србима у Мостару, о бројним логорима за Србе, затим злочини према Србима извршени у општини Вишеград, злочини извршени у логору и силосу Тарчин.

Бројне злоупотребе медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву, злочини муџахедина у логорима у општини Завидовићи, као и злочини над Србима извршени у општини Мркоњић Град. Као један од монструозних модалитета злочина и геноцида над Србима, морам навести и отсецања глава Србима у бившој БиХ. О свему овоме, као и о низу других злочина извршених над Србима, поседујете сазнања из бројних извора.

Тражити било какву правду под постојећим околностима је узалудно. Без једног правног независног међународног кривичног суда, чему се Америка највише опире, преостаје једино принцип “моћ одређује правду”. То је суштина проблема употребе и злоупотребе међународног права.

Нема више непотребних обзира,

немате чега да се стидите, плаћају вас белосветски криминалци, они за које је злочиначко убијање цивила из ваздуха постало “колатерална штета”. И Орвел је предвидео постојање двоструког језика тоталитаризма, али га је приписао комунизму, а не вашој изопаченој демократији.

Напади на Србе и њихово истеривање из Републике Српске Крајине, Републике Српске и са Косова и Метохије, велике силе називају “разумљивом одмаздом”. За владајућу, криминализовану елиту великих сила и тзв. Хашки трибунал и његовог тужиоца, право је бачено у сенку пред силом, новцем и сексуалним задовољствима. Светски моћници дубоко греше, као што су претходне империје грешиле заслепљене својом моћи. Неће дуго потрајати, а свет ће доживети противтежу овој сили.

НАТО је терористичка и перфидна фашистичка организација, а тзв. Хашки трибунал је његова терористичка хашка испостава. Намера тих фашиста је да униште све што долази са истока, заборављајући да се и сунчева светлост рађа на истоку, а умире на западу. Одувек је тако било и увек ће бити, зато Срби непрестано имају на уму да “на Западу ништа ново” нема.

Југославију и њен народ су, 1941. године, напали нацисти, а 1999. године натисти. Међутим, Србију и Југославију и наш народ никада нико није напао а да се није обрукао.

Ако је живети, да живимо у части и слободи, а ако је мрети да умремо за част, слободу и отаџбину, као и многи милиони наших православних предака.

У владама националног јединства, које одлучују о судбини Савезне Републике Југославије и Републике Србије, нема оних који би били сарадници агресора, окупатора, нити ратних злочинаца који би издали свој народ и своју државу. Поносан сам што сам припадник Српске радикалне странке и члан једне такве владе, и што у име свих грађана Србије могу да

вам поручим - марш, даље руке од српског народа!

Савезна Република Југославија се одувек залагала и залагаће се за истинско поштовање и остваривање људских права, у најширем смислу, у складу са највишим међународним стандардима. Међутим, Савезна Република Југославија је одлучна и против је сваке злоупотребе и инструментализације људских права у политичке сврхе, за остваривање одређених циљева великих сила на штету малих народа и држава, уважавајући принцип да нема слобода и права човека без демократије, нити демократије без права и слобода.

Скрећем вам пажњу да ће сви ваши планови, срачунати на евентуално будуће терористичке акције на подручју СР Југославије, које сте у циљу отмице њених грађана у досадашњој пракси користили, бити деловање на територији Савезне Републике Југославије, а они који буду покушали да то убудуће чине биће најстрожије кажњени, у складу са Уставом и законима наше државе.

Поново истичем, као савезни министар правде Савезне Републике Југославије, да ни под којим условима и ни за коју цену нећу пристати да се терористичкој организацији, тзв. Хашком трибуналу, изручи ниједан држављанин Савезне Републике Југославије. Ни страног држављанина не бих никада изручио таквој криминалној организацији каква је тзв. Хашки трибунал.

**Савезни министар правде,
Петар Јојић**

Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јесна Олујић Радовановић
• Штампана: "Графос Интернационал" Панчево, телефон: 013/ 43-555